KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2019/1281

av den 29 juli 2019

om upphävande av genomförandebeslut 2014/245/EU om erkännande av Brasiliens rättsliga ramar och tillsynsregler som likvärdiga med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut ([1]), särskilt artikel 5.6, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1060/2009 ges kommissionen befogenhet att anta beslut om likvärdighet och ange att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de kreditvärderingsinstitut som är auktoriserade eller registrerade i det tredjelandet efterlever de rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som härrör ur den förordningen och som är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i det tredjelandet. För att anses vara likvärdiga ska de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna minst uppfylla de villkor som anges i artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1060/2009.

(2) Den 28 april 2014 antog kommissionen genomförandebeslut 2014/245/EU ([2]) och konstaterade att dessa tre villkor var uppfyllda och ansåg att de brasilianska rättsliga och tillsynsmässiga ramarna för kreditvärderingsinstitut var likvärdiga med de krav i förordning (EG) nr 1060/2009 som gällde vid den tidpunkten.

(3) Brasiliens rättsliga ramar och tillsynsregler uppfyller fortfarande de tre villkor som ursprungligen fastställdes i artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1060/2009. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 462/2013 ([3]) om kreditvärderingsinstitut infördes dock ytterligare krav på kreditvärderingsinstitut som är registrerade i unionen och som gör den rättsliga och tillsynsmässiga ordningen strängare för dessa kreditvärderingsinstitut. Dessa ytterligare krav omfattar rättsligt bindande regler för kreditvärderingsinstitut om kreditutsikter, hantering av intressekonflikter, krav på konfidentialitet, kreditvärderingsmetodernas kvalitet samt redovisning och offentliggörande av kreditbetyg.

(4) Enligt artikel 2 andra stycket punkt 1 b i förordning (EU) nr 462/2013 gäller de ytterligare kraven när det gäller att bedöma huruvida tredjelands rättsliga och tillsynsmässiga ramar är likvärdiga från och med den 1 juni 2018.

(5) Mot denna bakgrund begärde kommissionen den 13 juli 2017 råd från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (*Esma*) om likvärdigheten av de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i bland annat Brasilien med dessa ytterligare krav som infördes genom förordning (EU) nr 462/2013 och dess bedömning av den väsentliga betydelsen av eventuella skillnader.

(6) I sitt tekniska råd av den 17 november 2017 drog Esma slutsatsen att Brasiliens rättsliga och tillsynsmässiga ramar inte innehåller tillräckliga bestämmelser som skulle kunna uppfylla målen för de ytterligare krav som infördes genom förordning (EU) nr 462/2013.

(7) Genom artikel 3.1 w i förordning (EU) nr 462/2013 infördes en definition av kreditutsikter och förordning (EG) nr 1060/2009 utvidgar nu vissa krav som gäller kreditbetyg till att omfatta även kreditutsikter. Brasiliens ramverk erkänner inte uttryckligen kreditutsikter som separata och åtskilda från kreditbetyg, men Brasiliens finansmarknadsmyndighet (Comissão de Valores Mobiliários) räknar med att utarbetandet av kreditutsikter ska uppfylla samma krav som för motsvarande kreditbetyg.

([1]) EUT L 302, 17.11.2009, s. 1.

([2]) Kommissionens genomförandebeslut 2014/245/EU av den 28 april 2014 om erkännande av Brasiliens rättsliga ramar och tillsynsregler som likvärdiga med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 132, 3.5.2014, s. 65).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 462/2013 av den 21 maj 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 146, 31.5.2013, s. 1).

(8) I syfte att stärka uppfattningen av kreditvärderingsinstitutens oberoende i förhållande till kreditvärderade enheter, utvidgas genom förordning (EU) nr 462/2013 artiklarna 6.4, 6a och 6b i förordning (EG) 1060/2009 reglerna om intressekonflikter till att omfatta dem som orsakas av aktieägare eller delägare som innehar en betydande ställning inom kreditvärderingsinstitutet. Enligt Brasiliens rättsliga och tillsynsmässiga ramar ska ett kreditvärderingsinstitut upprätta lämpliga och effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden för att förebygga, upptäcka, undanröja, korrigera och rapportera varje intressekonflikt. Brasiliens rättsliga och tillsynsmässiga ramar kräver dock inte uttryckligen att kreditvärderingsinstitut ska redovisa intressekonflikter som berör aktieägare. Följaktligen finns det inget förbud mot att utfärda ett kreditbetyg för en enhet om en styrelseledamot i kreditvärderingsinstitutet, eller en aktieägare som innehar mer än 10 % av aktierna eller rösträtterna i kreditvärderingsinstitutet, innehar mer än 10 % av aktierna i den värderade enheten. Det finns inte heller något förbud mot att en fysisk eller juridisk person som innehar mer än 5 % av aktierna eller rösträtterna i ett kreditvärderingsinstitut tillhandahåller konsult- eller rådgivningstjänster till en enhet som värderas av det kreditvärderingsinstitutet.

(9) Genom förordning (EU) nr 462/2013 införs nya bestämmelser för att säkerställa att konfidentiell information endast används för ändamål som rör kreditvärderingsverksamhet och skyddas mot bedrägeri, stöld eller missbruk. För detta ändamål föreskrivs i artikel 10.2a i förordning (EG) nr 1060/2009 att kreditvärderingsinstitut ska behandla alla kreditbetyg, kreditutsikter och därmed förknippad information som insiderinformation fram till offentliggörandet. Brasiliens rättsliga och tillsynsmässiga ramar ger på så sätt skydd mot missbruk av konfidentiell information.

(10) Förordning (EU) nr 462/2013 syftar till att öka graden av transparens och kvalitet för kreditvärderingsmetoder. Genom den förordningen införs i avsnitt D del I punkt 3 i bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 en skyldighet för kreditvärderingsinstitut att ge en värderad enhet möjlighet att ange eventuella sakfel före offentliggörandet av kreditbetyget eller kreditutsikterna. Brasiliens rättsliga och tillsynsmässiga ramar kräver inte att kreditvärderingsinstitut ska informera den värderade enheten innan ett kreditbetyg offentliggörs.

(11) Genom förordning (EU) nr 462/2013 införs skyddsåtgärder i artikel 8.5a, 8.6 led aa och ab och 8.7 i förordning (EG) nr 1060/2009 för att säkerställa att ändringar av kreditvärderingsmetoder inte leder till mindre rigorösa metoder. Även om Brasiliens rättsliga och tillsynsmässiga ramar anger att ett kreditvärderingsinstitut ska informera tillsynsmyndigheten och marknaden om alla väsentliga ändringar av sina metoder, krävs inte att kreditvärderingsinstitut ska samråda om ändringar av metoder eller korrigera eventuella fel i sina metoder. Även om det finns ett krav på att informera om omfattningen av kreditvärderade enheter som påverkas av en ändrad metod finns det inget krav på att förklara skälet till ändringen eller att underrätta tillsynsmyndigheten.

(12) Genom förordning (EU) nr 462/2013 skärps kraven på presentation och offentliggörande av kreditbetyg. I enlighet med artikel 8.2 och avsnitt D del I punkt 2a i bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 ska ett kreditvärderingsinstitut låta offentliggörandet av kreditvärderingsmetoder, modeller och grundläggande antaganden åtföljas av tydlig och lättbegriplig vägledning, som förklarar alla antaganden, parametrar, begränsningar och eventuella osäkerheter kring de modeller och värderingsmetoder som används i kreditvärderingsprocessen. Brasiliens rättsliga ramar och tillsynssystem kräver att kreditbetygsrapporter omfattar de metoder som används för att fastställa kreditbetyget för att säkerställa att externa parter kan förstå skälen till ett kreditbetyg. Dessutom finns det inget krav på att ange att ett kreditbetyg är institutets yttrande och att det endast är tillförlitligt i begränsad omfattning.

(13) I syfte att stärka konkurrensen och begränsa omfattningen av intressekonflikter inom sektorn för kreditvärderingsinstitut, införs genom förordning (EU) nr 462/2013 ett krav i avsnitt E del II i bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 om att de avgifter som kreditvärderingsinstitut tar ut för kreditbetyg och stödtjänster bör vara icke-diskriminerande och grundas på faktiska kostnader. Den kräver att kreditvärderingsinstitut offentliggör viss finansiell information. Även om Mobiliários Comissão de Valores Mobiliários kan begära information som en del av sin tillsynsverksamhet krävs enligt Brasiliens rättsliga och tillsynsmässiga ramar inte systematiskt att kreditvärderingsinstituten ska tillhandahålla tillsynsmyndigheterna eller allmänheten riktlinjer för prissättningen. Dessutom finns det inget krav på att de avgifter som tas ut av kunderna ska vara kostnadsbaserade och icke-diskriminerande.

(14) Mot bakgrund av de faktorer som granskats uppfyller Brasiliens rättsliga och tillsynsmässiga ramar inte alla de villkor för likvärdighet som fastställs i artikel 5.6 andra stycket i förordning (EG) nr 1060/2009. Dessa kan därför inte anses vara likvärdiga med de rättsliga och tillsynsmässiga ramar som fastställs i den förordningen.

(15) Genomförandebeslut 2014/245/EU bör därför upphöra att gälla.

(16) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandebeslut 2014/245/EU ska upphöra att gälla.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 29 juli 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande